

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FREDDY'S KERSTFEEST

Kerstspel in één bedrijf

door

Edmond Lauwaet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2000

Nr.1335

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Edmond Lauwaet

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ter moeders nagedachtenis.

PERSONEN :

GROOTVADER DEMERS.

OOM JOHAN } zijn zonen.
GEERT }

FREDDY, zijn kleinzontje (ongev. 10 jaar)

VERSLUYS, werkmakker van Geert.

VAN DIEREN. Verpleger.

Het stuk speelt hedendaags ten huize van Geert. Sobere woonkamer.

Achtergrond en midden rechts, deur.

Links haardvuur en zetel.

Midden, tafel met enkele stoelen.

Vooraan rechts, kerstboom en stal.

Het is de vooravond van Kerstmis.

Bij het opgaan van het doek, is Freddy in de weer bij zijn kerststalletje. Grootvader zit bij 't vuur en vertelt.

GROOTVADER: Stel je voor Freddy, hoe bang dat ventje was. De gendarmen leidden hem de kerk weer binnen, recht naar het stalletje. „Zie je nu wel,” riep de koster triomfantelijk uit, „het Kindeke heeft zijn kroontje niet meer. Die kleine nietdeug heeft het gestolen. In 't gevang moet hij; de lelijke dief...”

FREDDY: O die dwaze koster.

GROOTVADER: De oude pastoor zette het gouden kroontje terug op Kindekens' hoofd. Hij keek nu heel bedroefd. „Fonske,” zei hij zacht, „waarom heb je dat toch gedaan?” - „Ik heb niets gestolen... Ik ben geen dief” jammerde het jongetje. „geloof met toch...”

FREDDY: Och arme... Dat moest er nu nog bij komen.

GROOTVADER (*knikt*): Inderdaad. Maar nu werd ook de overste van de gendarmen echt kwaad. - „Wanneer je niet spoedig bekent” dreigde hij, „stoppen we je voor lang in een verbeteringsgesticht. Daar zal je op je plaats zijn.”

FREDDY: Hoe gemeen.

GROOTVADER: Fonske wist werkelijk niet meer wat te zeggen. Grote tranen biggelden over zijn smal gezichtje. Hij dacht aan zijn zieke moeke, dat zoveel verdriet zou hebben en er misschien wel van sterven zou.

FREDDY (*getroffen*): Née toch?

GROOTVADER: En daar kreeg hij plots 'n idee. Hij viel voor 't stalletje op de knietjes neer en stak zijn handjes uit naar 't Kindeke. „Heilig Kerstekindeke,” smeekte hij luid, „help me. De mensen willen niet geloven dat je me 't kroontje geschonken hebt, omdat ik voor U zong. Ze willen me naar 't gevang doen en ze zeggen dat ik een dief ben. Gij weet dat het niet waar is. Kindeke Jezus, toe, asjeblief, help me... help me” (*poos*) En toen, Freddy, toen gebeurde er een echt mirakel.

FREDDY (*zeer geboeid*): Ja, grootvader? Wat dan?

GROOTVADER: Het marmeren beeldje werd plots weer levend en het Kindje glimlachte naar Fonske. Het

nam voor de tweede maal het kroontje in de handen en reikte het Fonske toe.

FREDDY (*klapt in de handen*): O... dát was nu eens fijn.

GROOTVADER: Niet waar? Allen vielen ontsteld op de knieën neer en aanbaden het wichtje.

FREDDY: Dat wou ik geloven.

GROOTVADER: Fonske mocht natuurlijk het kroontje behouden en de pastoor leidde hem zelf naar zijn moe, die hij alles vertelde. De arme vrouw huilde van ontroering.

FREDDY: En hebben zij het kroontje dan verkocht, grootvader?

GROOTVADER: Nee jongen, ondanks de grote nood wilde Fonskes' moeder daar niet van horen. Het Kindeke liet haar genezen en uit dankbaarheid schonk ze dan het kroontje terug aan de kleine Jezus.

FREDDY (*staart grootvader steeds vragend aan*)

GROOTVADER (*na poos; glimlachend*): 't Is uip hoor.

FREDDY (*zucht er van*): Grootvader, wat kan je toch fijn vertellen. En is dat alles echt gebeurd?

GROOTVADER: Zeker, hoewel het jaren geleden is.

FREDDY: Wel honderd jaar?

GROOTVADER: Misschien wel.

FREDDY (*nadert*): Maar zeg eens, grootvader, het Kindeke is nu toch nog even machtig en goed?

GROOTVADER: Maar natuurlijk.

FREDDY: Zou moeder, die in de hemel is, reeds met het Kindeke gesproken hebben?

GROOTVADER: Daar ben ik van overtuigd, Freddy.

FREDDY (*na 'n poos*): Ik niet.

GROOTVADER (*verwonderd*): Zo?? Jij niet? Da's helemaal niet mooi, weet je wel?

FREDDY: En toch is het zo.

GROOTVADER: Foei, man.

FREDDY (*koppig*): Indien moe dat reeds gedaan had dan zou ze toch eerst en vooral gevraagd hebben: „Kin-

deke Jezus, maak dat vader niet meer drinke" En vader drinkt nog meer dan vroeger.

GROOTVADER (*verbaasd en bedroefd*): Waar haal je dat in 's hemelsnaam uit? Wie vertelt je dat?

FREDDY (*met grote angstogen, knikt*): 't Is zo, grootvader.

GROOTVADER: Dat mag je niet zeggen, Freddy.

FREDDY (*snikt*): Gisteren kreeg ik veel slaag van hem en ik had niets misdaan.

GROOTVADER (*streelt hem bezorgd over 't hoofd*): Komaan, komaan, niet huilen. Je bent immers al 'n flinke kerel.

FREDDY (*a. v.*): Ik ben zo benauwd van hem, grootvader... Als hij dronken is, kijkt hij zo woest en zegt hij lelijke woorden. Ik vroeg hem of we samen gingen kerstfeest vieren en hij werd boos. „Loop naar de maan" riep hij. (*snikt heftiger*) Al de andere jongens vieren kerstfeest met kaarsjes en nog veel schone dingen. Verleden jaar deden we dat ook nog... met moe.

GROOTVADER (*beslist*): En nu gaan we 't weer doen, Freddy.

FREDDY (*hoopvol*): Já?

GROOTVADER: Droog je tranen. Hier is geld. Genoeg voor twintig héél mooie kaarsjes. Vooruit. En ik heb ook lekkers voor aan de boom.

FREDDY (*klapt verheugd in de handen*): Dat is goed... Dat is goed... Dank je, grootvader. Ik ben spoedig terug. (*af; achtergrond*)

GROOTVADER (*alleen; zucht diep*): Arme kleine... Als je wist... (*hij nadert even het stalletje en staat er in gedachten bij*) Denise... als je met het Kindeke nog niet gesproken hebt... doe het dan nu... Het is nog niet te laat maar... het is dringend tijd...

VERSLUYS (*achtergrond; slordig gekleed; ziet grootvader bij 't stalletje*): Hé, wat voor 'n gedicht draag je daar voor?